

Libertarianskt Forum

I övermorgon kapitalism

Sverige är i praktiken en enpartistat. Moderaterna är socialdemokratins högerflygel, vänsterpartiet dess vänsterflygel. Spännvidden är blygsam. Alla tycks vara överens om att minst hälften av medborgarens lön ska dras in i skatt – även om några vill dra in betydligt mer än så. Inget politiskt parti vill på allvar montera ner socialstaten och föra över makt, och ansvar, till de enskilda individerna och deras gemenskaper.

Libertarianskt Forum är ett nyhetsbrev för oss som inte håller med. Vi som inte ingår i det partipolitiska samförståndet. Vi som ifrågasätter den politiska överheten och dess maktbas.

I dessa spalter kommer det att finnas utrymme för radikala idéer. Många klagar över enskilda missförhållanden i den svenska modellen. Få är beredda att sätta in det som kritiseras i sitt rätta sammanhang. Vi vill gå till grunden och analysera förutsättningarna för genomgripande reformer som kan föra oss i riktning mot ett fritt samhälle.

Vi tar avstamp i den libertarianska idétradition som hämtar inspiration från både den klassiska liberalismen och anarkismen. En ovillkorlig respekt för varje enskild människas rätt till sitt liv och sin egendom är grundbulten. Den enklaste sammanfattningen av våra idéer är denna:

Ingen människa, och ingen grupp av människor, har rätt att provocerat ta till tvång, våld eller hot om våld mot andra människor.

Med den utgångspunkten måste beskattning betraktas som en form av stöld och staten som en kriminell organisation.

Ja, vi är anarkister – den sorts anarkister som betraktar det privata ägandet som en nödvändig grund för ett civiliserat samhälle. Det innebär inte att vi vill tvinga alla människor att bli kapitalister. Den som vill leva i kollektiv egendoms gemenskap får gärna göra det – så länge vederbörande inte försöker tvinga oss andra att göra detsamma.

Det finns en frihetlig socialism, som är sant anarkistisk (åtminstone i teorin). Vi representerar något annat, men i grunden inte väsensskilt – den frihetliga kapitalismen.

I ett anarkokapitalistiskt samhälle finns det plats även för socialister att förverkliga sina drömmar. Vuxna människors frivilliga handlingar och överenskommelser måste tillåtas så länge som ingen utomstående kommer till skada. Inom vänstern accepteras den principen ofta när det gäller sex. Vi vill tillämpa den även inom ekonomin och samhällslivet i övrigt.

I synen på direkt aktion öppnar sig en avgrund mellan oss och delar av den föregivet frihetliga vänstern. Ändamålet kan inte helga medlen. Medlen är en del av målet. Det fria samhället kan inte upprättas genom våld, trakasserier eller tvång. Målet är ett samhälle där människans rättigheter inte kränks. Medlet är att verka mot rättighetskränkningar i alla sammanhang – inte att själv begå rättighetskränkningar.

Vi är inte utopister i strikt mening. Vi tror nämligen inte på det perfekta samhället. Friheten är ett projekt. Ett anarkokapitalistiskt samhälle skulle präglas av myllrande mångfald och dynamisk föränderlighet.

Vi är rigida i vår syn på människans oförytterliga rättigheter, men pragmatiska i synen på reformer och praktiska lösningar. Vi tror inte ett ögonblick att vårt samhälle kan förverkligas inom loppet av några år. Kanske blir den fullskaliga anarkokapitalismen aldrig verklighet. Poängen är att vi vill röra oss i riktning mot en värld där människans rättigheter inte kränks. Vägen dit går via oglamorösa, men nödvändiga, åtgärder som avpolitisering av samhället, privatisering av produktionsmedlen, avskaffande av monopol och privilegier, radikala skattesänkningar och långtgående decentralisering.

Resan börjar här och nu. Alla goda krafter är välkomna att slå följe med oss – en bit längs vägen, eller ända fram till anarkokapitalismen.

Den sista sovjetstaten

Karl Marx och Friedrich Engels beskriver i Kommunistiska Manifestet från 1848 hur underklassen, proletariatet, tar makten över demokratin, eller som de uttrycker det: "det första steget i arbetarrevolutionen är att höja proletariatet till härskande klass, erövra demokratin".

Med hjälp av maktstrukturerna i demokratin ska de sedan införa proletariatets diktatur, som är tänkt att övergå i den ljuva kommunismen.

För att lyckas med detta ska man "begagna sin politiska makt till att så småningom frånta bourgeoisien allt kapital och centralisera alla produktionsinstrument i staten". I manifestet beskrivs även hur denna omvälvning av samhället ska genomföras – i tio enkla punkter. Efter en snabb genomgång visar det sig att världspolitikens kretsar kring just den politik Marx och Engels beskriver.

Den så framstående men hycklande västvärld vi lever i utmålas ofta av vänsteraktivister som en nyliberalismens triumf. Låt oss då se på de punkter Marx själv skrev ned och spred, och hur det ligger till i Sverige i dag.

1. Jordegendomens expropriering och jordrättans användning till statsutgifter.

Verkställt. Jordrättan, alltså det mervärde som skapas vid produktivt nyttjande av mark, går i produktionens olika faser till staten genom beskattning. En skogsbrukare betalar fastighetsskatt och skatt för det timmer denne säljer, den som förädlar timret till brädor och plankor betalar olika skatter, den som sedan bygger hus och genomför andra projekt med hjälp av trä betalar också skatt. Den som sedan bor i hus av trä, köper trävaror, handlar på IKEA etc betalar också skatt.

Trots att det mervärde som skapas i den initiala produktionen inte till fullo tas upp av staten i direkt beskattning, inkasseras jordrättan med råge av staten genom de olika produktionsfaserna.

Likaså har staten bestämt att den har sista ordet vid bruk av marken. Expropriation för att bygga infrastruktur ger staten rätt att stjäla folks egendom – till ett pris staten bestämmer är "marknadsvärde".

Dessutom måste alla kommuner enligt Plan- och bygglagen ha en aktuell översiktsplan som täcker hela kommunens yta. Denna visar i detalj hur mark är tänkt att nyttjas, var allmänna vägar ska dras, var

skolor och dagis ska byggas, hur avloppsrör och elledningar ska dras. Detta helt utan att markägaren har något att säga till om. Utom vart fjärde år förstås.

Allemansrätten ger alla rätt att nyttja mark som inte är tomt. Därmed blir jordrättan allas oavsett vem som äger och sköter marken. Ädla metaller utgör här ett specialfall, där alla har rätt att utvinna bland annat guld på annans mark utan att ens behöva be om lov. Det enda lagen föreskriver är att ägaren ska ersättas för eventuell skog som måste skövlas för att utvinna ädelmetallen. Ädelmetallen ser markägaren aldrig till.

2. Stark progressiv beskattning.

Verkställt. Detta behöver man knappast diskutera i landet med världens högsta skatter. Högern införde i början av 1900-talet progressiv beskattning, alltså att den som har mer pengar också ska betala en större andel av sin inkomst än den som har mindre. Samtliga partier i riksdagen sluter i dag upp bakom idén. Men är det så självklart?

Den som tjänar mycket pengar gör det för att han eller hon producerar mycket som är av nytta för andra människor. Det är så marknaden fungerar. Med proportionell beskattning (lika stor skattebörda procentuellt sett) skulle därmed de som bäst tjänar andra betala mest. Med progressiv beskattning (ju mer du tjänar, desto större skattebörda procentuellt sett) betalar de ännu mer.

3. Arvsrättens avskaffande.

Verkställt. I stort sett i alla fall. Arvsrätten är inte helt avskaffad, men den är hårt beskattad. Den som i dag ärver sina föräldrars hus blir tvungen att betala mer än en fjärdedel av värdet till staten – trots att allt man ärver redan är beskattat många gånger om.

Skattebördan leder till att de flesta tvingas sälja föräldrahemmet när föräldrarna går bort, för skattemyndigheten kräver att skatten betalas inom bara några veckor efter att dödsboet fastställts. De som istället blir ägare av arvet blir de som redan har pengar.

4. Konfiskation av alla emigranternas och rebellernas egendom.

Den här punkten är inte vidare relevant i dagens Sverige – det finns knappast några rebeller och staten tycks inte ha så mycket emot att högerorienterade element emigrerar till den spanska Solkusten. Vi kan dock notera att det har funnits en diskussion om att införa någon typ av ekonomiska sanktioner som ska motverka utflyttning av företag från Sverige.

5. *Kreditens centralisering i statens händer genom en nationalbank med statskapital och utslutande monopol.*

Verkställt. För ungefär ett sekel sedan fanns en fungerande valutamarknad i Sverige där banker gav ut egna sedlar, vilkas värde garanterades i ädla metaller. För säkerhets skull hade alla möjlighet att alltid gå in på ett bankkontor och byta sedlar och mynt mot ett visst mått guld. Detta skapade en stabilitet på valutamarknaden – både nationellt och internationellt – som vi i dag inte ens vågar drömma om.

Rätten att ge ut egen valuta avskaffades dock och staten skapade en centralbank, som alla privata banker var tvungna att använda. Genom detta gavs möjlighet att också avskaffa värdesäkring av valutan, genom att införa ett valutamonopol. Den enda tillåtna valutan var nu statens och den gavs ut av statens bank – riksbanken. Och det guld som de andra valutorna tidigare var uppbackat med kunde användas i andra syften.

I stort sett hela världen har följt detta exempel och avskaffat både värdesäkring av valutor och konkurrensen mellan dem. Den valutahandel som sker i dag är med enbart statliga valutor, vilkas värde garanteras genom att staterna har reserver av andra staters papperslappar. Så länge folk tror att papperslapparna har ett visst värde kommer det att fungera, men det öppnar för spekulation och valutakriser som i Sverige senhösten 1992.

6. *Centralisering av transportväsendet i statens händer.*

Verkställt. Staten har ansvaret för att planera och upprätthålla infrastrukturen i landet. Det kan gälla såväl tåg-, flyg- och biltrafik, som bredband och telefoni. Även om staten ofta tar privata företag till hjälp har staten kontrollen och det övergripande ansvaret. Alternativa lösningar styrs, motarbetas eller förbjuds.

7. *Utökande av nationalfabriker, produktionsinstrument, uppodling och förbättring av jorden efter en samhällelig plan.*

Verkställt. Näringsdepartementet har det överliggande ansvaret för all näringspolitik i landet. Det kan handla om allt från att genom Invest in Sweden Agency locka hit utländska företag, till att ge startbidrag till företag och reglera avtalsmarknaden.

I dag har dock fokus genom bland annat Europeiska unionen flyttats från "nationalfabriker" eller nationella företag till företag och fabriker på en internationell nivå.

8. *Lika arbetstvång för alla, upprättande av industriella arméer, särskilt för åkerbruket.*

Verkställt. I grundskolan uppfostras alla till att bli goda medborgare och lönearbetare. Våra barn får lära sig att arbete är gott, medan andra val och önskemål är underställda. De barn som säger sig inte vilja arbeta eller på annat sätt finansiera statens välfärdspolitik skickas till skolkuratorn för att lära sig veta hut.

Full sysselsättning är en av huvudfrågorna i svensk politik. De i arbetsför ålder som inte arbetar blir snabbt föremål för diverse statliga program för att öka kompetensen eller på annat sätt göras arbetsdugliga. Att inte ha ett arbete är ovärdigt.

9. *Förenande av jordbruks- och industridriften; åtgärder för att så småningom utplåna skillnaden mellan stad och landsbygd.*

Verkställt. "Hela Sverige ska leva" som det heter. Regionalpolitiken är ofta hett debatterad i riksdagen och i medierna. Så fort ett företag i inre norrland går i konkurs springer politikerna dit och lovar miljoner. Det sägs vara en rättighet att få bo var man vill – och försörja sig på orten.

Staten brukar också tala om vikten av konkurrens på lika villkor, vilket sällan betyder annat än att ytterligare skattemiljoner satsas på projekt à la Inlandsbanan eller bredband i glesbygd.

10. *Offentlig och kostnadsfri uppfostran av alla barn. Avskaffande av fabriksarbetet för barn i dess nuvarande form. Uppfostrans förenande med den materiella produktionen o s v.*

Verkställt. Skolan är till för alla och genom skolplikten är alla föräldrar tvungna att sätta sina barn i skola i minst nio år. Därmed skapas en enhetlig miljö för alla barn mellan 7 och 15 år, där de kan uppfostras till goda medborgare och arbetare.

Den nyss införda maxtaxan på dagis syftar till att ytterligare öka statens inflytande över uppfostran av våra unga. Maxtaxan gör det ekonomiskt omöjligt för de allra flesta att inte sätta sina små i offentliga uppfostringsanstalter.

Som synes är det svenska samhället på god väg att nå proletariats diktatur. Men detta till trots är det inte sällan man hör vänsteraktivister skylla problemen på nyliberalism och kapitalism. Man kan fråga sig om de har en aning om vad Marx skrev. Antagligen inte.

Problemet med världen ligger i politikens ökande makt – och dess förmåga att ständigt genomföra

Den sista sovjetstaten, forts.
reformer som flyttar makt från människorna till staten. Den svenska staten har förverkligat i stort sett samtliga av de punkter Marx föreskriver. Den amerikanska staten har enligt Dr Mary J Ruwart infört 7 eller 8 (beroende på hur man räknar).

Frågan är om inte Kommunistiska manifestet har haft ett större inflytande under sina 150 år än Bibeln under 2 000 år. Det är i alla fall uppenbart att Marx och Engels 35-sidiga skrift fungerar som en manual för världens politiker – till skada för oss alla.

Undersåtar i alla länder, förena er!

PER BYLUND

Källor:

Ljunggren, S. (2002). *Ideologier*

Marx, K. & Engels, F. (1848). *Det Kommunistiska Partiets Manifest*

Ruwart, M. (2002). *Healing Our World: In an Age of Aggression*

“Kan vi föreställa oss en värld utan staten?”

Självfallet, men inte en värld utan lagar.”

LLEWELLYN ROCKWELL

ANNONS

Liberal Front har för avsikt att vara en samlingspunkt i den mångfacetterade liberala rörelsen. Liberal Front grundar inte sin inställning på partipolitisk samhörighet utan kring de klassiska liberala värden som en gång utkristalliserades av exempelvis Locke, Smith, Mill, Jefferson, Bastiat, de Touqueville, Kant, Rand, Hayek, och många fler.

www.liberalfront.org

Prenumerera på Liberal Fronts nyhetsbrev nu!
Skicka ett mail till liberalfront@yahoo.se

Svenska

Libertarianskt Forum

www.libertariansktforum.org

Svenska Libertarianskt Forum ges ut av föreningen med samma namn 4 gånger per år.

Prenumeration kostar 80 kronor (250 kr för juridiska personer) per år inom Sverige och betalas till postgirokonto 26 49 95-2.

Lösnummer kostar 35 kr/st och kan beställas på hemsidan eller direkt av redaktionen.

Redaktör: Per Bylund
I redaktionen: Per Ericson, Thord Swedenhammar

Retur-/kontaktadress:
Svenska Libertarianskt Forum,
c/o Bylund, Galonvägen 44/3,
168 73 Bromma, Sverige

B

Förnya din prenumeration i tid, senast när numret på adressslappen är samma som *Svenska Libertarianskt Forums* löpnummer (se framsidan).